ŞAKA

Cilt
7

— Bu sene Adada eşeklere pek rastlanmıyor..
— Acele etme... Hele sıcaklar başlasın, yavaş yavaş
Gözükmeğe başlarlar..

230 h°

DÜNYA Karikatürleri

Hırsız — Hey çocuklar... Toplanın da buraya gelin... Geçenlerde size vaadettiğim ziyafeti verecek bir yer buldum...

Müşteri — Bu şapka çok hoşuma gitti... Alacaklılara görünmeden rahat rahat dolaşabilirim...

DALGINLIK:

— İyi ki şemsiyemi evde unutmamışım... Yoksa sırsıklam olacaktım...

HAFTANIN ŞAKASI

MÜCADELE

Belediyemizin hayırlı kararlarından biri de şu : Esnafın pisliği ile mücadele. Belediyemiz hayırlı kararlar vermekle meşhurdur. Hattâ istediği zaman bu kararları tatbik bile eder : İşte tramvayların hali : İçi her ne kadar turşu kavanozu gibi ise de ön tarafları bomboş. Gerçi halk rahatsız oluyor ama, ne zarar, önden inip arkadan biniyor ya!..

İlk defa olarak Belediyenin tatbik edilemiyecek olan bir karar verdiğini gördük : Esnafın pisliği ile mücadele. Zira, sakal, bıyık hikâyesine benziyecek. Ceza kesse, esnaf bunu halktan fiyat zammile çıkarır, kesmese pisliğin başka nasıl önüne geçilir?

Hele, esnaftan biri çıkıp da: Temizlenelim, temizlenelim ama, hangi su ve hangi sabunla? diye sorsa, verilecek cevabı merak ederiz doğrusu.

LÜKS AYAKKABI DERİLERİ

Mesele lüks meselesi, şaka değil... Memlekete tonlarla deri geliyor, hattâ bunların bir kısmı meydana bile çıkıyor. Gel gelelim lüks ayakkaplarına mahsus deriler hâlâ sır. Görebilene aşkolsun. Bilhassa yılan derileri derhal karaborsaya geçiyor. Zahir Güvemli ile Bayan Neclâ bu mevzuu konuşuyorlardı. Neclâ yana yakıla şikâyet ediyordu. Zahir Güvemli:

— Ne şikâyet ediyorsun ? dedi, yılan derisine karaborsadan münasip yer mi olur?

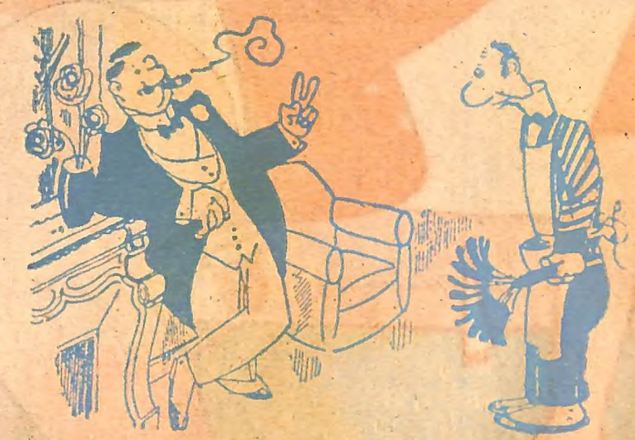

— Bütün köşkü iki günde temizliyebilir misin?..
— Hay, hay, iki saatte bile temizlerim... Geçenlerde mahkûm olan mağazanın tezgâhtarıydım...

Kibar hırsız — Siz hiç rahatsız olmayın bayan... Mücevherlerinizin buunduğu yerin anahtarlarını bana verin ve uykunuza devam edin...

FAYDASIZ BİR KİTAP

Son günlerde bir kitap ilânı göze çarpmağa başladı: Ders nasıl çalışılır!

Yazan her kimse kitapçılıktan hiç bir şey anlamıyor olmalı. Zira böyle bir kitabın satılacağını sanmak kadar yanlış ne vardır? Ders çalışmağa niyeti olan talebe sayısı, herhalde müellifi zengin edecek kadar çok olmasa gerek. Aksi halde zaten ortada bir talebe meselesi kalmazdı!

30 LİRAYA TELEVİZYON

Londradan bildirilen bir haberde, harp bittikten sonra 30 liraya (tabii İngiliz lirası) televizyon makineleri satılacağı yazılıyor. 30 İngiliz lirası veren bir radyo televizyon makinesi alacak ve hem dinliyecek, hem de makinenin üstündeki perdede, dinlediği şeyleri çalanları, söyliyenleri seyredecek. Rüya gibi bir şey... Televizyon makinelerinin hangi memleketlerde rağbet göreceğini kestirmek şimdiden mümkün : Bekârları bol diyarlarda... Tam Dorotty Lamour'u veya Gimmi Simps'i mestolarak dinler ve seyrederken, suçüstü yakalanmaya yüreği dayanıklı evliler nerede?

YALANMIŞ!

Bundan iki, üç ay evvel, bir karaborsacılık şirketi kurulduğu hakkında dedikodular dolaşmıştı. Millî Korunma savcılığı işi ietkik etmiş ve böyle bir şirket olmadığı neticesine varmış!

Biz o haberi uyduranın kim olduğunu bilmiyoruz. Fakat hâlâ bu şirketin varlığına inanıyoruz. Ufak bir farkla: Şirket birkaç kişi arasında kurulmuş değildir: Anonim şirkettir...

ŞAKACI

Sayı: 236, Sene: 5, Cilt: 10. Fiatı 15 Kuruş 8 MAYIS 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

MEYVA PAHALILIĞINDA:

Manav — Piyasada durgunluk var bayım...
Müşteri — Bu etiketler üzerinde kaldıkça bunlar daha çok durur hemşerim!..

ŞEHRİMİZDE BİR REVÜ - OPERET AÇILDI..
— Nasıl, yeni operete rağbet olacak mı dersin?...
— Zannetmem... Plâjarın açılmasına bir şey kalmadı...

Sinema Delisi Kız!...

Biz yazıcı takımına fikir amelesi derler ya... Vallahi yalan.. Bir kere çoğumuzun fikir meselelerile ilgisi yoktur. Sonra da, amele bize nisbeten patron sayılır. Ne haddine iş saatinden sonraya kalmak ! Hemen fazla mesai ücreti isterler.. Biz biçarelerse zaman, hattâ mekân kaydı olmadan hâşâ huzurunuzdan bostan beygiri gibi aynı çember üstünde dolaşır dururuz.

İşte Beyoğlu caddesinde (nasılsa Babıâliden ipi koparmıştım) gözlerim önümde giden filiz yeşili, hattâ fıstıkî pardesülü, sarı saçlı, fıstık gibi bir kızın topuklarına takılmış, giderken bunları düşünüyordum. Ömrümde beceremediğim şey sokak çapkınlığıdır. Kızcağız bir sinemanın önünde durunca ben de tesadüfen arkasında bulundum ve ağzımdan gayri ihtiyarî bir cümle döküldü:

— Güzel, doğrusu!

Sarı fıstık aksi seda gibi mukabele etti:

— Ya... Girelim öyleyse...

Sonra geri döndü. Bir de ne göreyim? Hani daha evvel burada bahsettiğim bobstil Bayan Okunuk değil mi?

Çıngıraklı bir kahkaha attı:

— Sesinizi hemen tanıdım. Geveze olduğunuzu anladım!

Diyordu. İnsan kısmının adı çıkacağına canı çıkmalıymış meğer! Uzatmıyalım, Bayan Okunuk'la sinemaya girdik. Herkes filmi seyretmeğe başlayınca biz de sohbete koyulduk:

— Demek sinemayı seversiniz?

— Sevmek de ne demek ? Çıldırırım.. Bu filme üçüncü gelişim!

— Ya... Çok mu güzel?

— Bilmem...

— Eh... Ne yaptınız daha evvelki gelişlerinizde ya?

(Ömrümde kimseye bu kadar şeyce, affedersiniz münasip kelime bulamıyorum, sual sorduğumu hatırlamam. Fakat kız büyük bir masumiyetle cevap verdi:

— İlk gelişimde filimdeki kadın daha ilk sahnelerde gayet güzel bir yazlık rop giymişti, hemen çıktım, doğru terziye koştum. İkinci defa beraber geldik. Ona elbisenin modelini çizdirdim. Şimdi de birlikte geliyoruz işte...

— Ama bu gidişle yine filmi seyredemiyeceksiniz...

— Zarar yok, tekrar gelirim. Hem ben filim seyretmeğe gelmem ki sinemaya.. Maksat o Amerikan havasına girmek...

— Amerikan dediniz de hatırıma geldi. Kuzum, sizin soy adınız pek acayip.. Nece bu?.

— İngilizce ama, türkçeye benzer. Mânası evet, hayır, evet demek olan üç kelimeden yapılmıştır:

O. K. no. O. K.

Yani: Okey, nov, okey.. Bunların yazısı benim adım oluyor işte...

— Demek bu kadar Amerikan vurgunusunuz...

— Bilhassa Walter Pidgeon'a biterim.

— Kadınlardan kimleri seversiniz?

— Pembe Hürmüz'ü.. Gayet iyi fal bakar...

— Hayır, sinema yıldızlarından bahsediyorum..

— Ha... Hiçbirini sevmem. Ben Holivud'a gidince hepsinden baskın çıkacağımı biliyorum. Kaşlarım Linda Darnell'e, gözlerim Marlène Dietrich'e, burnum Greer Garson'a, saçlarım Veronica Lake'a, ağzım Gene Tierny'ye, boy-

İKİ AYDA NÜFUS BAŞINA BİR LİTRE ZEYTİNYAĞI DAĞILACAKMIŞ
— Gazetelerden —

— Ne o karıcığım, nezle mi oldun, burnuna ilâç mı damlatacaksın?.

— Yok canım, bakla pişireceğim de tencereye zeytinyağı damlatacağım...

---

num Rita Hayworth'a, yanaklarım Ginni Simps'e, omuzlarım Lynn Bari'ye, göğsüm ve bacaklarım Betty Grable'a benziyormuş diyorlar...

Yutkunmaktan hafifçe sesim boğuklaşarak cevap verdim:

— Sahi mi ? Aman ışıklar yansa da alıcı gözile bir baksam, sokakta pek dalgındım!. Demek ömrünüz, gününüz sinemalarda geçiyor..

Ismarlama bir yüzle başını kaldırdı, kaşını indirdi:

— Elbette, dedi, hele bizim kadınlarımızın o erişilmez yıldızları taklide yeltenişlerini gördükçe gülmekten katılıyorum. Günün birinde memlekette bir sinemacılık enstitüsü kurulursa oraya yıldızlar tarihi profesörü olabilirim. Zira Amerikan harp haberleri bürosuna hususî aboneyim. Mr. Tott sırf benim için Holivut'tan, sinema yıldızlarına ait en son haberleri radyo-foto vasıtasile getirtiyor..

— Orası yalnız harp haberleri servisi değil mi?

— Öyle ama, Holivut ta harp sahası sayılır. Düşünsenize, bütün kızların ve delikanlıların gönüllerini zaptetmek için çalışan yıldızlar ordusunun karargâhı orası!.. **GEVEZE**

ŞAP ve ŞEKER:

TENEZZÜL...

Ucuz pabuç gelecekmiş yakında, hariçten;
Pabuç pahalı sanırdık bakıp olaylara biz.
Kabul edlimez ümidindeyiz bu teklifler:
Lüküsten ehvene zira tenezzül eylemeyiz!

DELİ DERVİŞ

Argo Dili..

4 Mayıs 1945 tarihli bir günlük gazetede, bir dolandırıcılık havadisi okurken şu satırlara rasladık:

«Mehmet Ali bu meyanda genç ve güzel bir kızı da kafese koymuş ve altın bileziklerini iç etmiştir».

Kafese koymak ve iç etmek tâbirlerini görünce o yazıyı yanlışlıkla bir muharririn değil, dolandırıcı Mehmet Alinin yazdığını sandık. Kafese koymak, iç etmek ne demek? Maamafih, böyle «bitirim» tâbirler yalnız bizim dilimize mahsus değilmiş meğer!.

Parisi gezen bir Amerikan askeri, mükemmel ingilizce bilen Parisli bir kızla tanışmış. Bu tanışmadan memnuniyetini bildirdikten sonra Amerikalı gayet sarih bir ingilizceyle kıza:

— Gelin birlikte halı keselim!

Demiş. Kız bir şey anlamamış. Bu sefer coni:

— Cidden cereyanı kuvvetli bir kablosunuz!

Demiş, kızcağız yine bir şey anlamamış. Amerikalı sormuş:

— Bugün ne yemek pişiriyorsunuz?

Parisli dilber aptallaşmış. En nihayet Amerikalı, danseden bir arkadaşına damını işaret ederek:

— Benimle dondurma yemek istemiyor!

Demiş.

Halı kesmek = dansa davet etmek,

Cereyanı kuvvetli kablo = canlı ve neş'eli,

Ne yemek pişiriyorsunuz = keyfiniz yerinde mi?,

Benimle dondurma yemek istemiyor = anlaşamıyoruz, aramız açık

Demek olduğunu kızcağız nereden bilsin?. Şaşmakta yerden göğe kadar hakkı var. Nitekim biz de bir gazetenin birinci sahifesinde o tâbirleri görünce pek şaştık.

— Harp bitiyormuş!..
Vurguncu — Evet, onunla beraber biz de bitiyoruz!..

— Şu Hindistandan gelen kumaşlara ne oldu dersin?..
— Ne olacak, bulunmaz Hint kumaşı oldu!..

— Yolda yürürken bana «Sulh kızı» diye lâf atıyorlar...
— Fazla nazlı nazlı yürüdüğün için olmalı!..

Çoğu Gitti Azı Kaldı?..

— 1 —

Bak; tükendi artık savaş,
Kışı geçti, yazı kaldı!..
Şişiremez top, tüfek, baş:
Kahrı bitti, nazı kaldı!..
Gün doğuyor yavaş, yavaş;
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 2 —

Bu ne iştir; medet aman;
Geçti beş yıl, koca zaman,
Yeri sardı alev, duman:
Bombardıman.. Bombardıman..
Taş üstünde kalmadı taş;
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 3 —

Çaldı tüccar pek aşikâr,
Yoksul halkı yaptı şikâr!..
Bir gün biter bu ihtikâr:
Ediyorken yüzde bin kâr,
Kumda oynar Moiz, Tanaş;
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 4 —

Genç kadınlar; hiç boş yere
Kapılmayınız kedere:
Mal gelince; birdenbire
Yığılacak vitrinlere
Gizlenilen top top kumaş;
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 5 —

Gemilerle, birer birer,
Eşya gelip dolsun her yer;
Muradına millet erer:
Bitti.. diye, istifçiler
Edemezler bizi tıraş!..
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 6 —

Yeni zengin oldu çiçek;
Yerindedir ense, göbek:
Ağalarım aşırdı pek!..
Fakat hepsi sürünecek
Kalbinde gam, gözünde yaş!..
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 7 —

Boş değildir Ata sözü:
Kem bakanın çıkar gözü;
Güler halkın bir gün yüzü,
Her gecenin var gündüzü,
Sabırlı ol etme telâş,
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 8 —

Fazla koşan yorulacak,
Elbet sorgu sorulacak!..
Bulanık su durulacak,
Yeni hayat kurulacak;
Olacağız sarmaş dolaş,
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 9 —

Hırsız oldu kasap, bakkal:
Bulamazsın hilesiz mal!..
Pahalı sat ve ucuz al,
Sonra oku halka masal!..
Kaynamıyor evlerde aş!..
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 10 —

Dün muhtaçken yırtık çula,
Vurguncular çıktı yola,
Meyhanede verdi mola;
Yalpa vurdu sağa, sola,
Nâra atıp oldu apaş!...
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 11 —

İstanbul'da içkili saz
Mahşer gibi; adam almaz!..
Buralarda yolunur kaz:
Hacı Ağa içer kış, yaz
Yanlarında birer oynaş!..
Çoğu gitti, azı kaldı!..

— 12 —

Geçen harpte gördük neler,
Tekrar eder bu her sefer
Türemişti çok milyoner,
Fakat bir gün süründüler;
İbret olsun bu son savaş,
Çoğu gitti, azı kaldı!..

NECDET RÜŞTÜ EFE

KAÇAMAK !

Trenle Florya'nın önünden geçiyorduk. Vâkıa daha karpuz kabuğunun denize düşmesine çok zaman vardı amma havalar iyiden iyiye ısınmıştı. Açık pencerenin önünde aylardanberi hasret kaldığımız yaz rüzgârını, tren dumanı kokusunu ve uzaktan tatlı tatlı burnumuza gelen tuzlu deniz kokusunu âdeta eme eme ciğerlerimize çekiyorduk. Bu kokuda önümüzde bulunan yazın hayali vardı.

Rüzgârın havalandırdığı kravatını tutmağa çalışan arkadaşım henüz bomboş olan plâj tarafına bakarak:

— Hey gidi günler hey... Burada son derece tatlı ve aynı zamanda tamamile komik bir hâtıram vardır.

Pencereden içeriye çekildik. Koltuklara oturduk. Anlatmağa başladı:

— Harpten biraz evvel yazın sonlarına doğru Sirkecide bir lokantada yemeğimi yedim. Hemen yazıhaneye gidip, tok karınla kapanmak istemiyordum. İnsan Sirkeci'de nerede vakit geçirir ki?... Gözüme istasyon ilişti. Büyük bir kalabalık oraya doğru akıyordu. Çorapsız, yanık bacaklı, yanık kollu genç kadınlar, ceketsiz delikanlılar. Kahverengi çehrelerde kara gözlükler... tam mânasile bir yaz tablosu... Herhalde tren vakti idi.

Plâja giden bir treni seyretmek zile insana hafif bir serinlik verebilirdi. İstasyona doğru ilerledim. Gişelerin önü kalabalık. Kendi kendime: «Bu plâjlara giden insanlar da hep güzeller mi ?..» diyordum. Hakikaten iki gişenin önünde ayrı ayrı iki güzellik müsabakası yapılabilirdi. O kadar bol güzel...

Birdenbire bu güzel insanların belki de en güzel olanı, genç bir kadın heyecanla ismimi çağırdı. Gülerek bana doğru ilerliyor. Fakat yüzünde otomobil fenerleri gibi iki kara gözlük olduğu için tanıyamamıştım. Çıkarınca içimde sevincimden zıplama arzuları uyandı. Zira bu Makbule'nin ta kendisi idi. Sen onu bilmezsin. Çok güzel bir kadındır.

Lâkin gel gelelim sanki talihsizlik Makbule ile beni takip eder. Ve bizim şöyle bir parçacık olsun başbaşa, bir an yalnız kalmamıza mâni olur. Onunla uzak vilâyetlerden birinde, bir kış gecesi, kalabalık bir mecliste tanışmıştım. Arkadaşlığımızı ilerletmek için ikimiz de deli oluyorduk amma bu garip dünya çok kalabalıktı ve etrafımızdakiler bizi taş çatlasa kendi kendimize bırakmıyorlardı.

Bu itibarla plâja giden bir istasyonda onu bulmak, hem de yapayalnız bulmak hakikaten emsalsiz bir fırsattı.

Zaten şu kalabalık, şu öğle sıcağı ve şu istimi üstünde plâja doğru hareket etmeğe hazırlanan tren insanda maceralar geçirmek arzuları uyandırıyordu. Bütün bunların yanında Makbule!...

Bir an içinde ellerimiz birbirini buldu. Ve o:

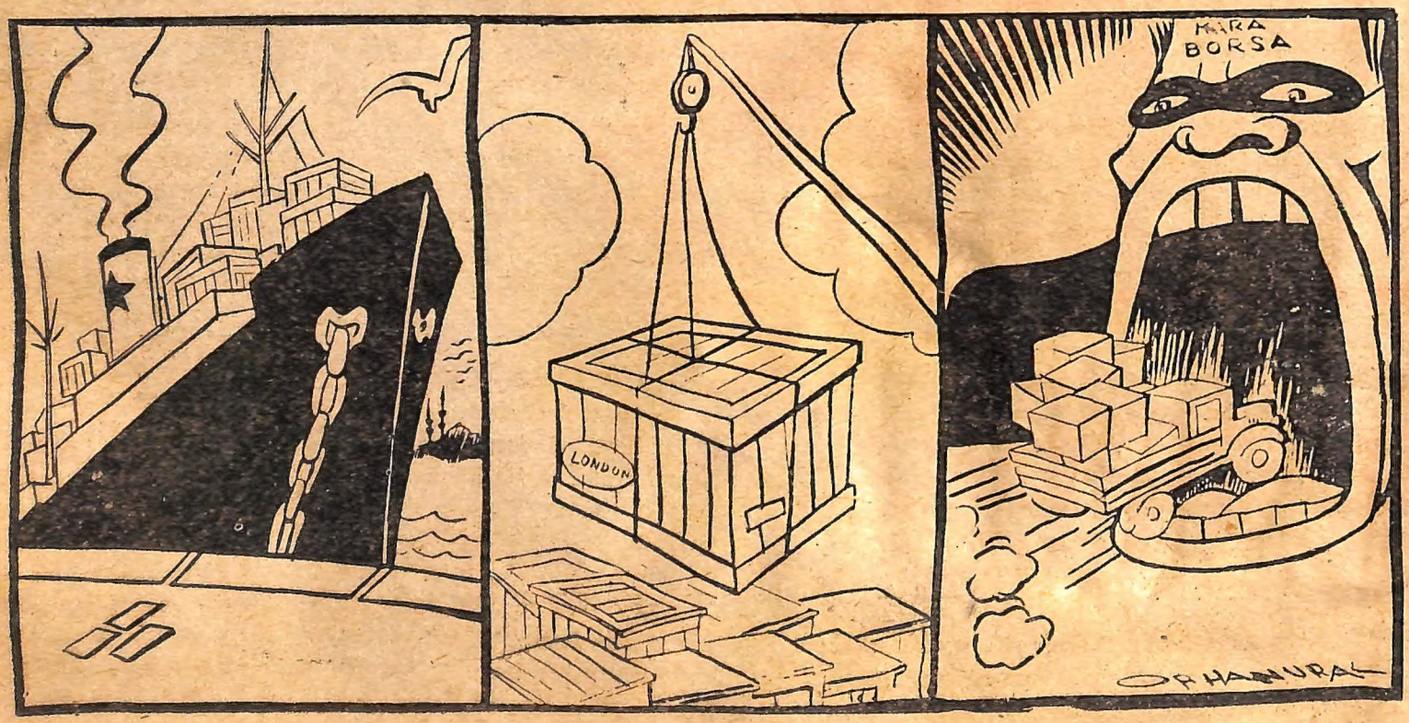

İSTANBUL'A HARİÇTEN MAL GELİYOR... — Gazetelerden —

Kurt Masalı: Bir Varmış, Bir Yokmuş!..

— Haydi, dedi, bu sıcakta seni şehirde bırakamam... Buz gibi dalgaların kucağına... Yürü!..

O kalabalık arasından geçip nasıl biletleri aldım ve o hıncahınç vagonda nasıl yer bulduk?... Bilmiyorum. Biraz sonra rüzgârın vişne çürüğü perdeleri tatlı tatlı uçurduğu bir kompartimanda, raylar üzerinde uçup gidiyorduk. İş, yazıhane ve ev... Her şey aklımdan çıkmıştı.

Tam mânasile felekten bir gün aşırdık. Bu hakikaten bir aşırma idi. Bilhassa eve karşı... Biliyorsun ya, o zamanlar Saime ile beraberdim. Ne kıskanç kadındır!... Fakat ben plâjda gayet ihtiyatlı davrandım ha... Zira eskiden tecrübem vardı. Bir kere gene böyle kaçamak yapmıştım. Kumlara yatmış, yanımda uzanan güzel arkadaşımla tatlı tatlı konuşmuştum. Fakat cildim o kadar naziktir ki kumların küçük küçük yerleri arkama çıkmıştı. Hattâ ince bir kum tabakası sırtıma yapışmıştı.

OTOBÜS BEKLERKEN (!)...

— Ne o, otobüs durak yerinde kahve mi açıldı?..

— Evet, yolcuların bekliye bekliye canları sıkılmasın diye!..

Halbuki ben eve gider gitmez - ekseriya terli geldiğim için - çamaşır değişirim. Saime sırtımdaki kumları görünce işi anlamış, dünyayı gözüme zindan etmişti.

Hiç bir daha böyle aptallık eder miyim?.. Bu sefer kuma yatmadan yanımdaki gazetemi serdim. Ve kumla kat'iyyen temas etmedim.

Mükemmel bir günden sonra eve döndüm. Geç kaldığım akşamlarda olduğu gibi Saime kendi eliyle kapıyı açtı.

Her zaman içeri girince elimdeki gazeteyi holdeki küçük masanın üstüne koyarım. Bu sefer elimde gazete görmeyince sordu:

— Gazete getirmedin mi?...

«Onu kendime çarşaf yaptım!.. Kumlanmıştır diye de almadım»

Diyemem ya... Gazete almadığımı söyledim. Saime:

— Acaba Çemberlayn Münih'ten döndü mü?... İnsan böyle bir zamanda gazete getirmez mi?.. Harp patladı, patlıyacak. Sende bir gazete bile yok... dedi.

O zaman Çemberlayn'ın Münih'e gittiği günler!.. Hakikaten vaziyet ciddî. Sesimi çıkarmadım. Yatak odasına gittik. Ben soyunup çamaşır değişirken Saime de oturmuş ve bir sigara yakmıştı.

Tam yeni, temiz fanilemi giyeceğim sırada bana seslendi:

— Şöyle biraz fanileni giyme de şu Çemberlayn'e dair havadisi okuyayım...

— Deli misin?.. Havadisi nereden okuyacakmışsın ki?..

— Sen sırtını bana dön... Okuyorum... Sırtında yazıyor!

Ve böyle söyliyerek arkama geçti. Okumağa başladı:

— Londra... Anadolu Ajansı... Mister Çemberlayn bugün Münih'ten Londra'ya dönmüş ve kalabalık bir halk kütlesi tarafından karşılanmıştır.

Saime güldür güldür telgrafı sırtımda okurken ben işi şakaya vurdum.

— Bütün bunlar hep sırtımda mı yazıyor?..

— Dön de bak...

Diyerek beni büyük endam aynasının karşısına götürdü. Plâjda altıma yaydığım gazete terli vücuduma aynen, harfi harfine çıkmıştı. Hattâ çift sütun Çemberlayn'in şemsiyeli resmi sağ kaburgamın üstünde idi... Bütün dünya havadisleri sırtımda!... Canlı gazete!..

Saime birdenbire köpürdü:

— Ne dersin bu işe?.. Bugün kâğıtsızlıktan dolayı gazeteyi senin sırtına basmışlar galiba...

HİKMET FERİDUN ES

— Bana bak Pembe, artık ebegümeci, maşa satmıyor musun?..

— Ne yapayım ağacığım, şimdi onlardan daha kârlı işler çıktı, Mısırçarşısı kapısında basma fişi, zeytin yağı fişi, çay fişi, aynî yardım kuponu alıp satıyorum...

Mayıs Gecesi

Büyük Hikâye

Yazan:

Hasan Âli Ediz

— 3 —

Tecrübe evlenişlerine gelince, karı koca, burada birbirlerini pek çabuk kaybedebileceklerini daima hatırlarında bulundurdukları için, ister istemez, birbirlerine azamî surette nezaret ve ihtimam göstermeğe, temiz, derlitoplu davranmağa mecbur olurlar.. Bir ay, iki ay, üç ay devam edecek olan bu hal, nihayet her iki tarafta pekâlâ bir alışkanlık halini alır.. Bu birleşmelerde, bol bir cacıktan sonra kocanın ağız dolusu geğirdiği pantalon askılarının omuzlarından düştüğü, kadının ayağındaki çorapların sağa sola kaydığı, eteğinin sarktığı herhalde az görülür.

Neclâ, elinde olmıyarak kendi *bacaklarına* baktı. Çoraplarının düzgün ve güzel bacaklarını sımsıkı sardıklarına iyice kanaat getirdikten sonra, gözlerini kayıp giden yeşil sulara çevirdi ve güldü.

Neclânın kaçamak bakışlarını yakalıyan İhsan Ferit de hafifçe gülümsedi ve sözlerine devam etti:

— Böyle bir vaziyetten karı kocalık ancak fayda görebilir.. Sonra bilmem hiç dikkatinizi çekti mi: Hayatlarını şu veya bu suretle birleştirmiş, yani resmî bir nikâhla bağlı olmıyarak anlaşmış çiftler arasında kavga, gürültü çok daha azdır. Bunun sebebi üzerinde hiç durdunuz mu?. Bu gibi birleşmeler, yalnız gönül rızasına ve sevgiye dayanır. Erkek veya kadın her dakika birbirlerini kaybetmek tehlikesi karşısında bulundukları için, birbirlerine azamî bir nezaket ve alâka gösterirler.. Evlenme sahasında insanların görüşleri biraz daha başka türlü olsaydı, sizin evlenmeniz de dahil olduğu halde birçok evlenmeler çok başka türlü bir netice verirdi. Aldıkları terbiyenin, birtakım gelenek ve göreneklerin kurbanı olan binlerce genç, bunların kefaretini harap olan gençliklerile, kırılan hayatlarile ödüyorlar.. Ne yazık ki aşk ve evlenme meselelerinde insan oğlunun görüşleri henüz daha çok iptidaî.. Fakat ben eminim ki makul, şuurlu, muayyen bir çerçeve içinde yapılacak tecrübe evlenişi fikri, hiç de yabana atılacak bir fikir değildir.

Neclâ yeniden bir fikir ortaya attı:

— Güzel, hattâ cazip ve zekice bir nazariye.. Fakat bu sizin «tecrübe» sisteminizden istifade ederek, mümkün olduğu kadar çokça insan «tecrübe» etmek hevesine kapılacak binlerce genç çıkmıyacak mı?. Bu vaziyet karşısında, samimî bir aile yuvası kurmak niyetinde olanlarla, sadece bu sistemden faydalanarak kendi sefih arzularına serbest bir akış vermek istiyenleri nasıl ayırd edebileceksiniz?.

— Fakat müsaade buyurun. Bugünkü evlenme şartları altında da kız, rasgele, her önüne çıkanla evlenmiyor ki... O zaman da, tıpkı şimdi, evlenmeden önce yapıldığı gibi, araştırma, soruşturma, tahkikat falan filân gibi şeyler tamamen serbest.. Gene pek tabiî olarak sevişmeler, ahlar, ohlar, hediyeler baki.. Aradaki fark yalnız şundan ibaret: Gençler şimdi olduğu gibi hemencecik birbirlerini tanımadan evlenmiyecekler, her sahada iyice tanıdıktan sonra evlenecekler.. Şimdiki nişanlılık devrinin daha geniş, daha şümullü bir şekli.. Sonra bu işi bir itiyat haline getirmek istiyenlerin fena niyetlerine mâni olmak için, tecrübe evlenişlerini tahdit eden bir kanun da yapmak pekâlâ kabildir. Bu evlenişlerinin iktisadî bakımdan birçok faydaları olacağına kaniim.. Tecrübe evlenişlerinde. vaziyet henüz belli olmadığı için, tabiatile mobilye, kapkaçak vesaire de almak bahis mevzuu olamaz!. Halbuki şimdi, karı ile koca, birbirlerinin bıyıklarını, veyahut yürüyüşünü beğenip beğenmedikleri hakkında kat'î bir karara varmadan, koltuklar, kanapeler, büfeler, aynalar, gardroplar, kapkacak satın alınmağa başlar. «Yuva» kurulur. Bir de bakarsın ki üç ay geçmeden, şiddetli bir geçimsizlik kasırgası esmiş, güzelim «yuva» darmadağınık olmuştur: Gençler «yanıldıklarını, birbiri için yaratılmadıklarını» anlamışlar ve avukatlara baş vurmuşlardır. Binbir emek verilerek satın alınan o eşyalar, yarı fiyatına satılmıştır. Bu tecrübe evlenişlerinin, bence, biricik mahzuru çocuk meselesidir. Annelik duygusu vesaire gibi meseleler de bu işi biraz güçleştirecektir.

Genç kadın bir kahkaha attı:

— Hah hah hah . Görüyorsunuz ya dedi, ortaya attığınız nazariyenin bir hayalden ibaret olduğunu kendiniz de itiraf etmiş oluyorsunuz !. Tecrübe ile birleşmiş iki genç, günün birinde, annenin karnında, yepyeni bir varlığın çırpınmağa başladığını gördüğü zaman, her şey, bu arada. ihtirasların, hararetlerin eşit olmadığı hakkındaki düşünceler de arka plâna atılır.. Annelik ve babalık duygusu, bütün bunları geride bırakarak öne geçer.

Neclâ sözünü bitirince ayağa kalktı. İki kolunu yanlarına atarak incecik belini güvertenin parmaklığına dayadı. Bu halile, yüksek ve gergin göğsü, biraz daha ileriye fırladı. İnce pardesünün altından belli olacak kadar, göğsünün iki tarafında iki yuvarlak belirdi. Fevkalâde düzgün bacakları ise, mermer birer sütun halinde uzadılar..

Gece eşsizdi. Akdenizin suları pırıl pırıl yanıyordu. Salondaki orkestra Mendelson'dan bir parça çalıyordu. Mavi, yeşilimtrak ay ışığında Neclâ'nın silueti efsanevî bir hal almıştı. Genç kadın, oturmaktan uyuşmuş olan vücudünü harekete getirmek için gerinerek sözlerine devam etti:

— Bence bu gibi tecrübeler, fayda yerine zarar getirir.. Her önüne gelen, kendisine uygun hararette bir eş aramak için «tecrübe» evlenişine kalkarsa, boşanmalar, bugünkü haddini de aşar. Bu vaziyet hiç şüphe yok ki cemiyet için her bakımdan zararlıdır.

İhsan Ferit de ayağa kalkarak Neclâ'nın yanı başında durdu:

— Fakat bugün de ayni vaziyeti görmüyor muyuz?. İşte iki gündür ki bu vapurdayız.. Yolculardan mühim bir kısmı daha şimdiden, çift çift gruplara ayrılmış bulunuyor.. Hem bunda ne fenalık görüyorsunuz?. Beş altı gün bir vapurda kalacak olan bu insanların, tabiatın, sinirleri kamçılıyan bu güzelliği içinde, vakitlerini daha tatlı, daha güzel geçirmelerinde ne mahzur görüyorsunuz?. İkimiz de genç, ikimiz de serbest, ikimiz de sihhatliyiz!. Saatlerdenberi sonsuz bir münakaşa içindeyiz!. Biraz sonra vedalaşarak kamaralarımıza çekileceğiz.. Acaba bu hareketimiz, şu anda içinde bulunduğumuz tabiat dekoruna uygun mu?. Gök kubbedeki şu hulyalı mehtap, Akdenizin bu yeşil mavi suları, nihayet bu sihirli gece, acaba tabiatın kanunlarına aykırı olan bu hareketimizi affedecekler mi dersiniz?. Ben sanmıyorum. Böyle güzel bir geceden sonra, bari rüyamızda şairane bir şeyler görsek..

Neclâ, güzel elini İhsan Ferid'e uzatarak neşe ile güldü:

— Devam edecek —

YAVUZ SULTAN SELİM

Bu cihanşümul kahramanın şanlı tarihi tam ve doğru olarak çıkmıştır. (Yavuz Sultan Selim) in tarihini okurken duyacağınız zevk ve heyecanı, size hiç bir kitap veremez

Yazan: Muallim Fuad Gücüyener. İki cild. Fiatı: 430 kuruş. Satış merkezi: İstanbul Adliye Kapısı Karşısında Meydancık Han. Kat: 2. (Anadolu Türk Kitap Deposu).

AKBA NEŞRİYATI:

ŞİNASİ

Müntehabat-ı Eş'arım

Yeni edebiyatımızın ilk önemli şahsiyetlerinden biri olan Şinasi'nin manzumelerini tam olarak ihtiva eden bu eseri Akba Kitabevi tarafından yayınlanmıştır.

Çamlıca Kız Lisesi Edebiyat Öğretmeni Muallâ Anıl'ın tertip ettiği ve bir önsözle, bir lûgatçe ile tamamladığı bu eser liselerin son sınıfları için çok faydalı ve yardımcı bir edebiyat kitabı olacaktır.

Şinasi'nin bu kitabı satışa çıktı. Fiatı 75 kuruştur. Akba Kitabevi.

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimizlere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapısı SALİH NECATİ ismine dikkat!

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve içiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın tarif bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından zakledilmektedir.

OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

ÇAPAMARKA

İNAP HULUSİ

OTUZ yildanberi yavrularımıza sunulan bu tabak, yeni bir davetin değil emniyetin ifadesidir.

Muazzam Gramerli

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

Bu fevkalâde lisan kitabından siz de bir tane alınız. İngiliz dilini mükemmel bir surette, kolay ve çabuk olarak ancak bu eserden öğrenebilirsiniz.

Hazırlayan: Abbas TEMİZER

Fiatı: 400 Kuruş.

AHMET SAİDOĞLU KİTABEVİ

İstanbul, Cağaloğlu yokuşu, No. 17/1.

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...

"Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizis ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evvel cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve cild hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıklaştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler SİZİ cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi taktirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak letafetinizi arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

Umumi Neşriyat Müdürü:

E. R. UZMAN

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası

TARİHTEN ÇİZGİLER

— Her türlü iktibas hakkı mahfuzdur —

SARAY-İ HÜMAYUNDA HOROZ DÖĞÜŞÜ...

— Hamiyetsizler!.. Hiç beslememişsiniz... Hazine mi tükendi?.. Hayvanın bir iki sıçrayışta takati kesildi kaldı...
— Eyvah, başımıza gelenler!.. Gazab-ı şâhaneye uğrarsak vallahi hepimiz sürülürüz...
— Tevekkeli değil, Kuşçubaşı ortalıkta görünmüyor... Herhalde Valide Sultana sığınmıştır...

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder

Bütün eczanelerde bulunur